

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

EFTA-DOMSTOLEN

Sag anlagt den 15. november 2006 af EFTA-Tilsynsmyndigheden mod Fyrstendømmet Liechtenstein

(Sag E-5/06)

(2007/C 72/23)

Ved EFTA-domstolen er den 15. november 2006 anlagt sag mod Fyrstendømmet Liechtenstein af EFTA-Tilsynsmyndigheden, Rue Belliard 35, B-1040 Bruxelles, ved Niels Fenger og Arne Torsten Andersen som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Fyrstendømmet Liechtenstein har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 25, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, i den retsakt, der er nævnt i punkt 1 i bilag VI til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (*Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet*), som tilpasset EØS-aftalen ved protokol 1 hertil, ved at kræve, at en person skal have bopæl i Liechtenstein for at være berettiget til bistanstillæg.
2. Fyrstendømmet Liechtenstein tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige og faktiske omstændigheder samt anbringer:

- Sagen vedrører Liechtensteins *Hilflosenentschädigung* (bistanstillæg), som ydes til personer, som i betragtelig grad har brug for varig hjælp fra andre eller for personligt tilsyn for at kunne udføre almindelige hverdagshandlinger. Bistanstillægget supplerer ikke nogen anden social sikringsydelse og ydes uanset indkomst. Bistanstillægget ydes uafhængigt af tidligere bidrag til staten, og det kræves ikke, at modtageren lider af nogen sygdom.
- Den liechtensteinske lovgivning kræver, at modtageren har bopæl i Liechtenstein.
- Liechtensteins bistanstillæg er opført i bilag IIa til forordning 1408/71 (jf. artikel 4, stk. 2a, litra c) og artikel 10a i forordningen) som en særlig ikke-bidragpligtig kontantydelse og er derfor ikke en ydelse, der kan eksporteres i henhold til forordningen.
- EFTA-Tilsynsmyndigheden nedlægger imidlertid påstand om, at bistanstillægget med rette burde klasseres som en kontantydelse ved sygdom (jf. artikel 4, stk. 1, i forordningen), der som sådan kan eksporteres i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 25, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, i forordningen.
- Den korrekte klassificering af bistanstillægget er afgørende for, om Fyrstendømmet Liechtenstein er forpligtet til at yde bistanstillægget til ansøgere, der er bosiddende uden for Liechtenstein, men i øvrigt opfylder de relevante kriterier, der er fastsat i forordningen.